

РЕШЕНИЕ

№ 1994

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. КИРИМОВ

при участието на секретаря АНГЕЛИНА ИЛ. РАШКОВА
като разгледа докладваното от ИВАН Г. КИРИМОВ Административно наказателно дело № 20221110212334 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Т. Б. Д., ЕГН ***** срещу наказателно постановление (НП) № 11-01-180/25.08.2022 г., издадено от С.А.Б., на длъжност Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), гр. София, с което на основание чл. 256, ал. 1, вр. с чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), за нарушение на чл. 17, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 939,68 лв. (хиляда деветстотин тридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки).

В жалбата се твърди незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното НП. Излага се становището, че през проверявания период „М.“ ЕАД не е „публичноправна организация“, а жалбоподателят не е притежавал качеството „възложител“ по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, тъй като посоченото дружество не отговаряло на кумулативните изисквания, заложиени в §2, т.43 от ЗОП.

В тази връзка се оспорват доводите на наказващия орган, според които „М.“ ЕАД не е в състояние самостоятелно да поеме финансовия риск за

дейността си и функционира като действащо предприятие благодарение на изразеното от „Държавна консолидационна компания“ ЕАД („ДКК“ ЕАД) – едноличният собственик на капитала, намерение да оказва финансова подкрепа на дружеството, когато това е необходимо. Сочи се, че „ДКК“ ЕАД е изразило намерение, а не готовност за оказване на подкрепа и то само ако това се наложи, като липсват данни за директна безвъзмездна финансова подкрепа от страна на „ДКК“ ЕАД към „М.“ ЕАД. В тази връзка се излагат доводи, че дружеството е създадено с цел да реализира печалба от собствената си основна дейност в условията на пазарна конкуренция и самостоятелно отговаря за загубите си, т.е. не е създадено с конкретна цел за задоволяване на нужди от обществен интерес. Сочи се, че в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. за извършена финансова инспекция на „М.“ ЕАД от страна на АДФИ, проверяващият одитен екип е установил, че дружеството не е публичноправна организация, а представляващият го, че не е публичен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП.

Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, според която не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на 3 м. от откриване на нарушителя или ако е изтекла 1 г. от извършване на нарушението. Твърди се, че в случая е изтекла повече от 1 г. от извършване на нарушението, тъй като договорът, за който е установено нарушението е от 11.02.2020 г.

Позовава се и на чл. 261, ал. 1 от ЗОП, съгл. който актовете за установяване на нарушения по този закон се съставят от длъжностни лица на АДФИ в срок от 6 м. от деня, в който нарушителят е открит от органи на агенцията при извършване на финансова инспекция или проверка, но не по-късно от 3 г. от извършване на нарушението. В тази връзка се твърди, че първата финансова инспекция от страна на АДФИ обхваща договора, във връзка с който е издаден процесният акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и е констатирано нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗОП. Тази проверка е приключила с Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021г., в който АДФИ категорично заключил, че „М.“ ЕАД не е публичноправна организация и изпълнителният директор на дружеството не е длъжен да прилага ЗОП. Докладът бил връчен по надлежен ред на представляващия дружеството и от

датата на тази проверка са минали повече от 6 м. Твърди, че повторната проверка на АДФИ е с идентичен обхват и обхваща същия период и договори, поради което не би могла да бъде използвана за възобновяване на срока по чл. 261, ал. 1 от ЗОП, тъй като има вече произнасяне на одитния орган за законосъобразност на действията на дружеството при сключване на процесния договор от 11.02.2020 г. с „Метикс“ ООД, доколкото в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ одитният орган е заключил, че „М.“ ЕАД не е възложител и не е публичноправна организация.

Жалбоподателят счита, че не е спазена процедурата по чл. 241 от ЗОП, доколкото актове за установяване на нарушение се издават въз основа на нарушения, които следва да бъдат констатирани в Доклад на АДФИ, а АУАН №11-01-180/02.03.2022 г., е връчен преди издаване на Доклад от АДФИ.

Оспорва се и наличието на вина у жалбоподателя при извършване на процесното нарушение, като се изтъква, че в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021г. АДФИ потвърждава и създава увереност на представляващите „М.“ ЕАД, че дружеството не е публичноправна организация и не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 14 от ЗОП. Последното, според жалбоподателя, изключва виновното поведение на изпълнителния директор на дружеството при възлагане на договори без прилагане на ЗОП.

В съдебното заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмено становище заявява, че поддържа жалбата и моли процесното НП да бъде отменено.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, се представлява в съдебното заседание от юрисконсулт Г.ева, която счита, че по безспорен начин е установено, че жалбоподателят е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателна отговорност, като административнонаказващият орган (АНО) правилно е квалифицирал извършеното нарушение и правилно е приложил материалния закон. Моли съда да потвърди издаденото НП като правилно и законосъобразно. Излагат се подробни съображения в писмени бележки.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

„М.“ ЕАД е еднолично акционерно дружество по смисъла на чл. 64, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 158 и сл. от Търговския закон (ТЗ), с адрес на управление: гр. София, район „Изгрев”, ул. „Лъчезар Станчев” № 9, ЕИК ****, като едноличен собственик на капитала е “Държавна консолидационна компания“ ЕАД („ДКК“ ЕАД). Едноличен собственик на капитала на „ДКК“ ЕАД е Държавата, като правата □ се упражняват чрез Министъра на икономиката.

„М.” ЕАД попада в обхвата на държавната финансова инспекция по смисъла на чл. 4, т. 4, вр. с т. 3 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), а именно - търговско дружество, в чийто капитал участва с блокираща квота друго търговско дружество с блокираща квота държавно или общинско участие в капитала, каквото е „ДКК“ ЕАД.

Съгласно Устава на дружеството „М.” ЕАД се управлява от едноличния собственик на капитала и Съвета на директорите. Съветът на директорите възлага управлението и представителството на дружеството на един или няколко изпълнителни членове, избрани измежду неговите членове и определя възнаграждението им. Видно от Протокол № 147/30.11.2017 г., Съветът на директорите на „М.” ЕАД на свое заседание, проведено на 30.11.2017 г. единодушно е взел решение да избере Т. Б. Д. за изпълнителен директор на „М.” ЕАД, като го овластява да управлява и представлява дружеството. Взето е и решение, съгласно което в отношенията си с трети лица „М.” ЕАД ще се представлява самостоятелно от изпълнителния директор Т. Б. Д.. Видно от Договор № 49/30.11.2017 г. за възлагане управлението на еднолично акционерно дружество с едностепенна система на управление, „М.” ЕАД, гр. София, чрез Ясен Трифонов Спасов, в качеството на представляващ „ДКК“ ЕАД като едноличен собственик на капитала на „М.” ЕАД, възлага, а Т. Б. Д. приема да управлява и представлява „М.” ЕАД, в съответствие с действащата нормативна уредба, устава на дружеството и клаузите на договора.

Към 11.02.2020 г. изпълнителен директор на дружеството е бил жалбоподателят Т. Б. Д., ЕГН *****, видно от изисканата от контролните органи по време на извършване на финансовата инспекция справка изх. № 93-00-984/27.07.2021 г., за отговорни длъжностни лица в „М.“ ЕАД.

В хода на извършена финансова инспекция, възложена със Заповед № ФК-10-968/23.07.2021 г., изд. от Директора на АДФИ, с предмет „Проверка за законосъобразност на сключването и изпълнението на договори на дружеството с контрагенти, в т. ч. със собственика на капитала на дружеството за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 г.“ било установено, че на 11.02.2020 г. между „М.“ ЕАД (възложител), представлявано от Т. Б. Д. – изпълнителен директор, и „Метикс“ ООД (изпълнител), гр. Петрич, представлявано от инж. Н.З.Д. – управител, е сключен договор № 05 за изработка и доставка на БКТП. За инвеститор в договора е посочено „М.“ ЕАД, а за обект – „Аварийно изграждане на водопровод от Мало Бучино до гр. Перник, ведно с помпена станция и резервоар“. Съгласно чл. 1, ал. 1 от договора възложителят възлага, а изпълнителят приема да изработи и достави Бетонен комплектен трансформаторен пост БКТП 630 kVA/20/0.4kV, наричан по-нататък „стоката“, и да я предаде на възложителя, срещу което възложителят се задължава да заплати уговорената между страните цена в размери и срокове, регламентирани в договора. Съгласно чл. 1, ал. 3 от договора изпълнителят се задължава да достави стоката на адрес: село Мало Бучино, нов резервоар. Съгласно чл. 3, ал. 1 от договора, общата цена, която възложителят следва да заплати на изпълнителя за изработка и доставка на стоката, предмет на договора и подробно описана в Приложение № 1, възлиза на 80 820,00 лв. без ДДС. Цената в размер на 80 820,00 лева без ДДС е посочена и в Приложение №1, неразделна част от договора. На 17.02.2020 г. между „М.“ ЕАД, представлявано от Т. Б. Д. – изпълнителен директор, и „Метикс“ ООД, представлявано от инж. Н.З.Д., е сключен анекс № 1 към договор № 05/11.02.2020 г. за изработка и доставка на БКТП, като съгл. т. 1 от анекса, стойността в размер на 80 820 лева без ДДС, посочена в договора, се заменя с 62 800,00 лева без ДДС.

С писмо с вх. №94-00-031/13.01.2022 г., адресирано до изпълнителния директор на „М.“ ЕАД, проверяващият орган е изискал да се посочат имената и длъжността на лицето, подписало от страна на дружеството посочения договор с „Метикс“ ООД., като в представеното в отговор писмо с изх. №93-00-030/17.01.2022 г., от Донко Узунов – прокурист на „М.“ ЕАД, се посочва, че договорът е подписан от Т. Д. – изпълнителен директор на „М.“ ЕАД.

Във връзка с изпълнението на договор № 05/11.02.2020 г., сключен

между „М.“ ЕАД и „Метикс“ ООД, изпълнителят е издал проформа фактура №SO04196/14.02.2020 г. на обща стойност 48 492,00 лв. с ДДС (40 410,00 лв. без ДДС), която е заплатена с платежно нареждане за вътрешнобанков превод на 20.02.2020 г. и 2 бр. фактури – фактура №0000012192/21.02.2020 г. на обща стойност 48 492,00 лв. с ДДС (40 410 без ДДС) и фактура №0000012219/05.03.2020 г. на обща стойност 26 868,00 лв. с ДДС (22 390,00 лв. без ДДС), която е заплатена с платежно нареждане за вътрешнобанков превод на 04.05.2020 г.

С оглед приобщените в хода на проверката материали, свид. Т., като актосъставител, приел, че жалбоподателят Т. Б. Д. е нарушил разпоредбата на чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 2 от Закона за обществените поръчки, тъй като на 11.02.2020 г. в качеството си на изпълнителен директор и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП е сключил договор № 05 за изработка и доставка на БКТП с цена 80 820,00 лв. без ДДС (96 984,00 лв. с ДДС), надвишаваща минималния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, като не е приложил процедура по чл. 18, ал. 1 от ЗОП, съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това. Въз основа на това съставил АУАН № 11-01-180/02.03.2022 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпило Възражение № 11-01-180/08.03.2022 г.

Въз основа на съставения АУАН, материалите по преписката и след преглед на постъпилото възражение, директорът на АДФИ приел, че е налице нарушение и издал срещу жалбоподателя атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 256, ал. 1 от ЗОП му наложил глоба в размер на 1 939,68 лв. (хиляда деветстотин тридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки).

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от събраните по делото доказателства, а именно: показанията на свид. Т. (актосъставител) и писмените доказателства по делото: заповеди за компетентност; заповед №ФК-10-968/23.07.2021 г., изменена със заповед №ФК-10-1040/12.08.2021 г. и заповед №ФК-10-1148/16-09.2021 г., спряна със заповед №ФК-10-1278/25.10.2021 г. и възобновена със заповед №ФК-10-14/06.01.2022 г. на директора на АДФИ; справка за отговорните длъжностни лица в „М.“ ЕАД изх. № 93-00-984/27.07.2021 г.; справка на сключени договори с контрагенти, по които „М.“ ЕАД е изпълнител за периода 01.01.2017-30.04.2021 г.; Справка

на сключени договори между „М.“ ЕАД и „ДКК“ ЕАД за периода 01.01.2017-30.04.2021 г.; Отчети за собствен капитал за периода 2017-2020 г. – 4 бр.; Доклади на независими одитори за финансовото състояние и финансовите резултати за периода – 2017-2020 г. – 4 бр.; Договор №05/11.02.2020 г. за изработка и доставка на БКТП, сключен между „М.“ ЕАД и „Метикс“ ООД и Анекс № 1 към него; писмо с вх. №94-00-031/13.01.2022 г., адресирано до изпълнителния директор на „М.“ ЕАД; писмо с изх. №93-00-030/17.01.2022 г., подписано от прокуриста на „М.“ ЕАД; проформа фактура №SO04196/14.02.2020 г. и фактура №0000012192/21.02.2020 г., изд. от „Метикс“ ООД; платежни нареждания за вътрешнобанков превод от 20.02.2020 г. и от 04.05.2020 г.; Приемо-предавателен протокол между „М.“ ЕАД и „Метикс“ ООД от 05.03.2020 г., както и допълнителните представени с приложения опис от АНО.

Съдът намира, че показанията на разпитания свидетел Т. са непротиворечиви и последователни и се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което им дава вяра изцяло и ги кредитира.

Съдът кредитира в цялост цитираната доказателствена съвкупност, намирайки гласните и писмени доказателствени източници за безпротиворечиви и допринасящи за правилното изясняване на фактическата обстановка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от легитимно лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

От гледна точка на процесуалния закон

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от

основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали АУАН и НП, счете, че правилата за компетентност са спазени. В случая АУАН е съставен от компетентен за това орган – свид. Г. Т., на длъжност „главен финансов инспектор“ при АДФИ, а НП е издадено от директора на АДФИ, който по силата на заповед № ЗМФ-674/05.08.2022 г. на Министъра на финансите, е оправомощен да издава наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения по ЗОП, съставени от финансовите инспектори на АДФИ.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и 57 от ЗАНН), при спазване на установените срокове и ред по чл. 261 от ЗОП. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал.1, т.3, т. 4 и т.5, и чл. 57, ал. 1, т. 4, т. 5 и т.6 от ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му, и изчерпателно посочване на доказателствата, въз основа на които е установено, като посредством същите фактическата обстановка се изяснява безспорно. Обстоятелствата, които очертават извършването на нарушението, са ясно и точно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява то, като е налице и съответствие между фактическото му описание и правната квалификация. С оглед на това настоящия състав на съда приема, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не била спазена процедурата по чл. 241 от ЗОП, т.к. актове за установяване на нарушение се издавали въз основа на нарушения, които следвало да бъдат констатирани в доклад на АДФИ, а АУАН №11-01-180/02.03.2022 г., бил връчен преди издаването на такъв доклад. Това е така, доколкото разпоредбите на чл. 241, ал. 3 от ЗОП и чл. 261, ал. 1 от ЗОП сочат, че АУАН се издава от длъжностни лица на АДФИ за нарушения, констатирани при извършване на финансова инспекция или проверка, като не поставят изискване АУАН да бъде издаден след съставянето на доклад по чл. 241, ал. 1 от ЗОП.

От гледна точка на материалния закон:

За да възникне основание за прилагане на ЗОП следва да са налице няколко кумулативно дадени изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка.

В хода на производството се установи по безспорен начин, че на 11.02.2020 г. Т. Б. Д. – изпълнителен директор на „М.“ ЕАД и възложител по чл. 5, ал. 2, т.14 от ЗОП, е сключил Договор № 05/11.02.2020 г. за изработка и доставка на БКТП, с „МЕТИКС" ООД, като цената на договора е в размер на 80 820,00 лева без ДДС, поради което попада в стойностния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП (обн. ДВ. бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.). Съгласно цитираната разпоредба възложителите прилагат процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 12 или 13 от ЗОП, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност при доставки и услуги, включително услугите по Приложение № 2 към ЗОП, от 70 000,00 лева до съответния праг по чл. 20, ал. 1 от ЗОП в зависимост от вида на възложителя и предмета на поръчката.

Доставката по договора попада сред обектите на обществени поръчки по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП, като същата не е посочена в общите изключения по чл. 13 от ЗОП и изключенията, приложими за публични възложители по чл. 14 от ЗОП.

По отношение релевираното в жалбата възражение, че спрямо дружеството „М.“ ЕАД, ЗОП е неприложим, доколкото дружеството не било публичноправна организация, настоящият състав на съда намира следното:

Легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на §2, т. 43 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗОП: „публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а). създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б). финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от ЗОП. Съгласно същата дефинитивна разпоредба, нуждите от общ интерес имат промишлен или търговски характер, когато лицето действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си.

В конкретиката на настоящия случай, „М.“ ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно участие в капитала. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т.е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от „М.“ ЕАД са публични средства.

Цитираната законова дефиниция на §2, т. 43 от ДР на ЗОП следва да се тълкува във връзка с разпоредбата на чл. 1, т. 1 от ЗОП, съгласно която законът определя условията и реда за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки или услуги и за провеждане на конкурси за проект от възложители с цел осигуряване на ефективност при разходването на публичните средства. По смисъла на т. 43 а от § 2 на Допълнителните разпоредби на ЗОП (ДВ. бр. 86 от 2018 г.), публични средства са тези по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС, цитиран по-горе.

Наред с това „М.“ ЕАД е публично предприятие по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за публичните предприятия (ЗПП), доколкото е дъщерно дружество на „ДКК“ ЕАД, което е търговско дружество с над 50 на сто държавно участие в капитала. В тази връзка цитираната легална дефиниция на понятието „публичноправна организация“ следва да бъде тълкувана и в светлината на чл. 5 от ЗПП, съгласно който публичните предприятия са юридически лица, които се създават и управляват в интерес на гражданите и обществото, с цел постигане на максимална стойност за обществото, чрез ефективно разпределение на ресурсите.

Освен, че е създадено с цел да задоволява нужди от общ интерес, по делото се установява, че „М.“ ЕАД, на практика е извършвало следните дейности за задоволяване на нужди от общ интерес:

1. дейности, свързани с проектиране, ремонт и реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях на язовири, които са общинска или държавна собственост и които се нуждаят от спешен ремонт;

2. дейности, свързани с изграждане на нов правителствен комплекс, построяването на който е с цел да продължи реализирането на концепцията,

заложена в Общия устройствен план на София в посока изнасяне на административни сгради извън градския център и развитие на вторичен градски обслужващ център, съобразно решения на Министерски съвет и

3. дейности свързани с техническа ликвидация и преодоляване на вредните последици при въгледобив и пречистване на вода на различни обекти.

Наред с това по делото се установява, че 96.92 % от приходите от основната дейност на дружеството са от договори, подписани без конкуренция, със собственика на капитала - „ДКК“ ЕАД и с дъщерни дружества на „ДКК“ ЕАД, като, за да бъде избрано като страна по сделките, „М.“ ЕАД не е действало в нормални пазарни условия, тъй като не е предоставена възможност за участие и от други стопански субекти и не е осигурена свободна конкуренция, т. е. дружеството осъществява дейността от общ интерес, но не в условията на пазарна конкуренция по смисъла на §2, т. 43 ДР от на ЗОП.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че за „М.“ ЕАД са били налице условията, посочени в §2, т. 43, б. „а“ и б. „б“ от ДР на ЗОП, доколкото дружеството е създадена с цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер (като се установява и че фактически осъществява такава дейност) и е обект на управленски контрол от страна на друга публичноправна организация – „ДКК“ ЕАД. Ето защо съдът счита, че АНО правилно е приел, че „М.“ ЕАД е „публичноправна организация“, а представляващото го лице – „възложител“ по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, поради което и всички възражения на жалбоподателя в противоположен смисъл се явяват неоснователни.

Съдът намира за неоснователно и оплакването на жалбоподателя, че констатираното в оспорения акт е в противоречие с констатациите и заключенията на АДФИ в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ, където е прието, че „М.“ ЕАД не е публичноправна организация и не следва да прилага правилата на ЗОП.

Видно от представения по делото Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ, на дружеството „М.“ ЕАД е била възложена финансова инспекция на основание чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 5, ал. 1 т. 4 от ЗДФИ, с предмет: „Проверка за законосъобразност на отчетените разходи от „М.“ ЕАД,

гр.София, за доставки, услуги и строителство за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 г., в т.ч. сключените договори и тяхното изпълнение“, а настоящото нарушение е било констатирано в хода на извършена финансова инспекция, възложена със Заповед № ФК-10-968/23.07.2021 г., изд. от Директора на АДФИ, с предмет „Проверка за законосъобразност на сключването и изпълнението на договори на дружеството с контрагенти, в т. ч. със собственика на капитала на дружеството за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 година.“

С оглед на това съдът намира, че предметът на двете финансови инспекции е различен поради разликата в задачите и обхвата им, като законосъобразността на сключването и изпълнението на договорите, по които дружеството е страна, включително процесния Договор № 05 за изработка и доставка на БКТП, не са били обект на проверка от първата финансова инспекция.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице изискуемите от закона предпоставки за приложимостта на ЗОП, доколкото жалбоподателят е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, възложената с договора дейност е за изработка и доставка на стоки/услуги – обект на обществени поръчки съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП, а стойността на договора попада в стойностния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП. Като е сключил процесния договор, без да приложи процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 12 или 13 от ЗОП, дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбите на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП. Нарушението е формално и е довършено със сключването на договора на стойност, надвишаваща определения в закона праг, без провеждане на дължимата се процедура.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината несъзнавана непредпазливост (небрежност). Жалбоподателят не е предвиждал общественоопасните последици от деянието си, но е могъл и е бил длъжен да го стори.

В тази връзка са неоснователни и доводите на жалбоподателя, според които посоченото в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021г. на АДФИ потвърждавало и създавало увереност у жалбоподателя, че, дружеството не е публичноправна организация, а жалбоподателят не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 14 от ЗОП и поради това процесното нарушение не било

извършено виновно. Съдът намира, че е достатъчно да посочи, че процесното нарушение от 11.02.2020 г. предхожда издаването на цитирания доклад, поради което е изключено към момент на извършването му жалбоподателят да е бил повлиян от него.

Съгласно нормата на чл. 256, ал. 1 от ЗОП възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 1 или 2, без да приложи процедура по чл. 18, ал. 1 съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, се наказва с глоба в размер 2 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, а когато няма писмен договор - от извършения разход или от поетото задължение за извършване на разход, но не повече от 50 000 лв. Цената на процесния договор е в размер на 80 820,00 лв. без ДДС (96 984,00 лв. с ДДС), като 2 на сто от цената с ДДС е равна на 1 939,68 лв., в какъвто размер е и наложената глоба. В този смисъл съдът намира, че наложената санкция е правилна и точно определена.

Съдът намира, че процесният случай не може да се определи като маловажен и да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип.

По изложените съображения съдът прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, тъй като издаденото НП се потвърждава. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства

по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в законоустановения минимум от 80 лв.

Воден от горните съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11-01-180/25.08.2022 г., издадено от директора на АДФИ срещу Т. Б. Д. с ЕГН ***** за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, за което на основание чл. 256, ал. 1 от ЗОП му е наложена глоба в размер на 1 939,68 лв. (хиляда деветстотин тридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки).

ОСЪЖДА Т. Б. Д. с ЕГН ***** да заплати на **Агенцията за държавна финансова инспекция** сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____